

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/348/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311205901
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5311205901.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: VDI Enis Trade s.r.o., IČO: 28995805, so sídlom Holandská 122, 266 01 Beroun, Česká republika, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom V. Tvrdeho 971/17, 010 01 Žilina, proti odporcovi: L. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Q. XXX, právne zastúpený JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou, advokátkou, Advokátska kancelária I., Z. X. XXX/XX, I., v konaní o zaplatenie 12.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11C/128/2011-210 zo dňa 11.12.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporca **j e p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 354,22 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa - Advokátska kancelária s.r.o., V.Tvrdeho 917/17, Žilina, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: SK 24 1111 0000 0010 55566 6007, vedený v R. B. Q. a.s., I., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 12.000,- Eur spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 12.000,- Eur od 22.5.2011 až do zaplatenia, trovy konania na súdnom poplatku vo výške 720,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 3.545,53 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, a to všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 451, § 456 Občianskeho zákonníka a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

V danej súdnej veci súd mal po právnej stránke nesporne preukázané, že navrhovateľ s odporcom uzatvorili ústnu dohodu, v zmysle ktorej navrhovateľ vkladal finančné prostriedky na bežný účet odporcu, ktorý ich mal vkladať na účet tretích osôb, ako obchodno-právnych partnerov navrhovateľa za účelom realizácie platieb na území Slovenskej republiky. V danom smere tvrdenia oboch účastníkov konania boli zhodné. Spornou ostala skutočnosť, a to odmena ako provízia, ktorú mal odporca obdržať od pána

P., zamestnanca navrhovateľa za realizáciu daných služieb. Pokiaľ odporca v konaní tvrdil, že dohoda bola vo výške 13 % ako provízia za poskytnuté služby z jeho strany z každej finančnej transakcie, dané tvrdenia odporcu boli popreté zo strany navrhovateľa, ako aj v konaní vypočutých svedkov X. P., svedkyne T. X.. Odporca v konaní tvrdil, že doposiaľ žiadna provízia zo strany navrhovateľa mu nebola vyplatená. Špecifikoval, v akom smere a presne s kým takáto dohoda o výplate provízií bola dohodnutá, to znamená za aké obdobie, v akých časových intervaloch a z akých súm a v akej výške. Práve v tomto smere odporca dostal sa do dôkaznej núdze, keď svoje tvrdenia v konaní nepreukázal žiadnymi dôkazmi, na základe ktorých by súd mohol vyhodnotiť právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom ako príkaznú zmluvu, kedy by odporcovi vznikol nárok na odmenu, ak by táto bola dohodnutá, alebo obvyklá. Práve naopak, odporca bez právneho dôvodu ponechal si finančné prostriedky v objeme 12.000,- Eur, ktoré mu navrhovateľ vložil nie z dôvodu vyplatenia provízie za realizáciu služby, ktorú odporca poskytoval navrhovateľovi v úmysle zlepšiť si kredit u peňažných ústavov v Českej republike, nakoľko mal záujem získať úver na zabezpečenie bývania pre seba na území Českej republiky. Danú skutočnosť odporca uviedol aj v mailovej komunikácii predloženej ako dôkaz zo strany navrhovateľa. Odporca svoje tvrdenia v konaní nepreukázal inými dôkazmi, iba výpoveďou svedka B., s ktorým bol v priateľskom vzťahu, a ktorý bol prítomný pri rokovaníach s X. P.. Takýto dôkaz súd vyhodnotil ako nie hodnoverný, nakoľko svedok mohol byť ovplyvnený odporcom vzhľadom na jeho vzťah. Odporca v konaní nešpecifikoval ani o akú zmluvu, resp. dohodu s navrhovateľom išlo, zakladajúcu vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán, výslovne upravený v Občianskom zákonníku, resp. nepomenovanú. Ponechanie finančných prostriedkov, ktoré mal odporca vložiť na účet tretích osôb vo výške 12.000,- Eur súd opätovne vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie, teda plnenie, ktoré získal odporca bez právneho dôvodu. Odporca dostal sa do dôkaznej núdze, a preto nesie zodpovednosť za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia o existencii dohody o provízií, jej výške, splatnosti, za vkladanie finančných prostriedkov navrhovateľa na účet tretích osôb na území Slovenskej republiky, s ktorými v právnom vzťahu bol navrhovateľ ako obchodno-právnymi partnermi. A práve z tohto dôvodu súd vyhodnotil ponechanie si 12.000,- Eur odporcom ako bezdôvodné obohatenie, ktorá suma sa nepremietla ani v daňovom priznaní odporcu v rozhodnom období s poukazom na správu Daňového úradu Žilina.

Pokiaľ odporca v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu v Čadci zo dňa 11.01.2012 tvrdil, že navrhovateľ odmietol uzatvoriť písomnú zmluvu, resp. dohodu o sprostredkovaní, taktiež dané tvrdenia odporcu zostali v rovine nepreukázaných skutočností tvrdených odporcom, nakoľko pokiaľ by odporca nesúhlasil s činnosťou, ktorú vykonával pre navrhovateľa, nebol by pristúpil k založeniu účtu, na ktorý boli vkladané finančné prostriedky zo strany navrhovateľa a nebol by realizoval platby v takom rozsahu a v období, počas ktorého odporca s navrhovateľom spolupracoval. Odporca nemohol uzatvoriť so zamestnancom navrhovateľa X. P. ústnu dohodu, na základe ktorej bude vykonávať určitú činnosť pre navrhovateľa za určitú odmenu, nakoľko akákoľvek dohoda podliehala schváleniu konateľa spoločnosti, a teda navrhovateľa. Práve výpovede X. P. a T. X. sú dôkazom tvrdených skutočností navrhovateľa. Vyhodnotením výpovede svedka B. ako nie vieryhodnej vzhľadom na priateľský vzťah k odporcovi, rovnako výpoveď svedka I. nepreukázala v žiadnom smere tvrdenia odporcu, ktorý tlmočil len to, čo sa dozvedel priamo od odporcu. Nebol účastný žiadneho stretnutia s konateľom navrhovateľa, a teda nemohol potvrdiť existenciu dohody o provízií, ktorá mala byť uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom.

V zmysle § 517 ods. 2 O.s.p. odporca dostal sa do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 9,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 12.000,- Eur, a to odo dňa 22.05.2011, nakoľko márne uplynula lehota, ktorú navrhovateľ výzvou zo dňa 13.05.2011 odporcovi poskytol na vrátenie sumy 12.000,- Eur. Márnym uplynutím odporca dostal sa do omeškania. Výška úrokovej sadzby určená fixnou sadzbou stanovenou Európskou centrálnou bankou ku dňu omeškania vo výške 1,25 % v nadväznosti na Vládne nariadenie upravujúce výšku úrokovej sadzby predstavuje tak 9,25 % úrok z omeškania ročne.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., § 149 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ bol v konaní plne úspešný, vzniklo mu právo na náhradu trov konania voči odporcovi. Navrhovateľovi v konaní vznikli trovy zaplatením súdneho poplatku vo výške 720,- Eur a trovy právneho zastúpenia právneho zástupcu navrhovateľa za jednotlivé úkony právnej pomoci, a to príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žalobného návrhu, vyjadrenie k odporu, účasť na pojednávaní 05.12.2011, 11.01.2012, vyjadrenie k odvolaniu odporcu 12.04.2012, vyjadrenie na výzvu súdu 04.09.2012, účasť na pojednávaní 22.10.2012

a 11.12.2013 po 287,14 Eur + 4x režijný paušál po 7,41 Eur, 4x režijný paušál po 7,63 Eur, 1x režijný paušál 7,81 Eur, celkovo 67,97 Eur. Náhrada na cestovnom dňa 05.12.2011 na ceste Žilina-Čadca-Žilina v počte 70 km pri hodnote PHM 1,395 za liter vo výške 24,85 Eur + náhrada za stratu času za 4 začaté polhodiny po 12,35 Eur = 49,40 Eur. Náhrada na cestovnom 11.01.2012 na ceste Žilina-Čadca-Žilina v počte 70 km, cena za liter 1,339 Eur, celkovo 24,43 Eur, náhrada za stratu času za 4 začaté polhodiny po 12,71 Eur = 50,84 Eur. Cestovné 22.10.2012 na ceste Žilina-Čadca-Žilina v počte 70 km, cena pohonných hmôt za liter 1,433Eur vo výške 25,20 Eur, náhrada za stratu času za 4 začaté polhodiny po 12,71 Eur = 50,84 Eur. Cestovné 11.12.2013 na ceste Žilina-Čadca-Žilina v počte 70 km pri cene pohonných hmôt 1,384 Eur za liter vo výške 24,78 Eur + náhrada za stratu času za 4 začaté polhodiny po 13,01 Eur, spolu 52,04 Eur. Náhrada za stratu času v roku 2009 po 11,59 Eur, rok 2010 12,02 Eur, rok 2011 12,35 Eur, rok 2012 12,71 Eur, rok 2013 13,01 Eur. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú úkony právnej pomoci vo výške 2.584,26 Eur, režijný paušál 67,97 Eur, cestovné 99,26 Eur, náhrada za stratu času 203,12 Eur + 20 % DPH 590,92 Eur, celkom 3.545,53 Eur.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie odporca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že žalobu zamietne a prizná odporcovi trovy konania pred súdom prvého stupňa a trovy konania odvolacieho súdu tak, ako budú vyčíslené v lehote 3 pracovných dní po vyhlásení rozsudku. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa o bezdôvodnom obohatení odporcu voči navrhovateľovi. Odporca uzavrel so zamestnancom navrhovateľa ústnu dohodu, na základe ktorej mal vykonávať určitú činnosť pre navrhovateľa za určitú odmenu - províziu. Z tohto dôvodu si založil bankový účet v ČSOB. Odporca dodržiaval ústnu dohodu a pravidelne bez výhrad na pokyn navrhovateľa vyberal alebo previedol finančné prostriedky tretím osobám. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedka L. B. a p. I.. Považuje za nelogické, aby si založil účet v banke a len tak chodil na príkaz navrhovateľa, resp. p. P. do banky a vkladal na účty tretích osôb určité finančné prostriedky, resp. vyberal finančné prostriedky z účtu a chodil vyplácať faktúry po Slovensku na príkaz navrhovateľa, resp. p. P.. Je samozrejmé, že bola za takúto službu dohodnutá odmena tak, ako tvrdil odporca. Z výpisov z účtov vyplýva, že na tomto účte prebiehali len transakcie, ktoré boli riadené navrhovateľom, resp. p. P.. Tento účet bol zriadený len na služby pre navrhovateľa. Podľa jeho názoru navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. Navrhovateľ doteraz nevysvetlil dôvody, pre ktoré platby v rámci obchodných vzťahov nerealizoval bezhotovostným platobným stykom priamo na účet obchodných partnerov, ale zasielal z cudziny peniaze na účet odporcu, ktorý na jeho pokyn mal realizovať ďalšie platby pre tretie osoby.

K odvolaniu odporcu proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 354,22 Eur. Vo svojom vyjadrení uviedol, že súd prvého stupňa podľa jeho názoru vykonal riadne dokazovanie a na základe dôkazov navrhnutých účastníkmi dospel k správne právnemu záveru. V konaní bolo preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom, či s p. B. prebiehali iné obchodné vzťahy a navrhovateľ predpokladal rozšírenie týchto obchodných vzťahov na ďalšiu činnosť a bola to práve ponuka zo strany odporcu, ktorý sa ponúkol, že mu môže pre navrhovateľa vykonávať výbery a vklady v ČSOB a.s. Pokiaľ odporca v odvolaní tvrdí, že nie je mu známe, prečo takýto postup navrhovateľ zvolil, tak túto skutočnosť navrhovateľ odôvodnil v súdnom konaní tým, že jediná banka - ČSOB a.s. je bankou on-line v Českej i Slovenskej republike. Preto pokiaľ chcel navrhovateľ zaplatiť svojim dodávateľom na Slovensku, tak platba tým odberateľom, ktorý nemal účet v ČSOB a.s. by trvala dlho, avšak vkladom a výberom on-line cez ČSOB a.s. mohla byť platba uhradená v jeden deň. Takto vzťah medzi navrhovateľom a odporcom fungoval a to až do doby, než si bezdôvodne bez akejkoľvek dohody a bez akýchkoľvek upozornení ponechal 12.000,- Eur. V tejto súvislosti poukázal na výpovede vypočutých svedkov.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odporca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S námietkami uvádzanými odvolateľom v podanom odvolaní sa odvolací súd nestotožnil. Navrhovateľ v konaní zvládol dôkazné bremeno, preukázal skutočnosti potrebné na vhodnosť svojho nároku.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa - odporcu, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ ako úspešný účastník v odvolacom konaní má nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia vyčíslené v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 354,22 Eur (jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu: 287,14 Eur, 1x režijný paušál: 8,04 Eur, 20 % DPH: 59,04 Eur).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.